

Nepazīst krīzes un bezdarbu un priecājas par dzīvi

Ilze Brinkmane

«NAV PAMATA šaubīties par mēbeļu galdnieka profesijas perspektīvu, jo arvien vairāk cilvēku savās mājās vēlas individuālas lietas, nevis rūpnieciski radītas. Pasaulē nesamierinās ar robotu produktu,» stāsta mēbeļu galdnieka

amata meistars, Latvijas Amatniecības kameras prezidents un RTU Koka konstrukciju dizaina institūta profesors Vilnis Kazāks. «Pats mēbeles veidoju no masīvkoka, kas neprasa īpašu izskaistinājumu. Atliek noņemt vien to, kas nepakļaujas formai, jo dabas forma pati par sevi ir

skaista,» teic meistars. Viņaprāt, lielākā profesijas problēma ir tajā, ka pašreizējā profesionālā izglītība neatbilst amatniecības tradīcijām un tās profesiju attīstībai. «Amatu vislabāk var iemācīties pie pieredzējuša meistara. Arodskolās jaunieši neredz rituālu, ko sauc par dzīvi, sākumu, kā

izvēlas materiālu, kā to sagatavo utt. Iztrūkst pakāpeniskās izaugsmes no mācekļa, zeļļa līdz meistaram.» Šobrīd vairāk tiekot sagatavoti prasmīgi izpildītāji, rūpnieciskās ražošanas speciālisti, taču divu izglītības veidu konkurence dotu iespējas izvēlei un izaugsmei. Amatnieki nemitīgi

domā par sava darba pilnveidošanu, neatsverama ir brīvība strādāt radoši, savukārt ražošanā nav iespējas sevi pierādīt un kāpt pa kvalifikācijas kāpnēm, tāpat pašiem noteikt darba samaksu. Amatniecība pasaulē gan spēj koriģēti sadarboties ar rūpniecību tipveida ražojumu dizaina

pirmo paraugu izgatavošanā, to individualizēšanā un ekspluatācijas servisā. Mēbeļu galdnieki mēbeles arī restaurē, izgatavo lietas, kam dzīves laikā vajag papildinājumus. «Tāpēc labākie amatnieki nepazīst krīzes un bezdarbu, strādā individuāli radošu darbu un priecājas par dzīvi.»●